

sidste Taler udhævede, at der vistnok ved at bestemme en Ret for Pantehaverne var den Bauskætlighed, at mange Pantter tilhørte offentlige Stiftelser, og at man vel maatte troe, at disses Bestyrere vilde ansee sig pligtige til altid at gjøre Indstgøelser mod Obligationernes Ublevering; det er Noget, som jeg troer følger af sig selv, at det vilde de saa at sige i ethvert Tilfælde gjøre, navnlig Universitetets, Communitetets, Fattigvæseners og deslige Stiftellers Bestyrere, som boe langt borte fra de Egne, hvor Pantet ligger, og som i de fleste Tilfælde slet ikke kjende det. At en enkelt Herredsfoged, i hvis Jurisdiction de Umyndiges Midler ere udsatte, siger, at han veed, at Pantet er fuldkommen godt og meget vel kan taale denne Afgang af disse Bederlags-Obligationer, vil aldeles ikke forandre, hvad der vel er den sædvanlige, og jeg vil sige den naturlige Fremgangsmaade; disse Bestyrere ville ansee det som deres Forpligtelse altid at gjøre Indvendinger mod Obligationernes Ublevering eller i ethvert Fald at bebyrde Eierne med nye Skjønnsforretninger, som skulde godtgjøre, at Pantet endnu vil være tilstrækkeligt; videre skal jeg ikke imødegaae den sidste Talers Ord.

Bregendahl: Jeg skal tillade mig at føre Discussionen nærmere tilbage til det første Affnit af § 6 eller det Forslag, som gaaer ud paa, at Bederlaget skulde stilles de nuværende Besiddere af de bundne Eiendomme til fri Raadighed. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, som nys udtalte sig mod dette Forslag, fandt, at det stred mod det Princip, som Lovudkastet havde søgt at gennemføre, men Slutningen af hans Foredrag vil ogsaa have overbevist Forsamlingen om, at det kun er det Princip, Lovudkastet har søgt at gennemføre i den første Deel af Paragraphen, men at derimod den foreslaaede Forandring er aldeles i Overensstemmelse med det Princip, som Lovudkastet har etableret i den sidste Deel af Paragraphen, saa jeg troer, at det Argument pro eller contra, som skal hentes fra Lovudkastet, ikke har stort at betyde. Men jeg vil tillade mig at bringe i Erindring, at den Grundtanke, som ligger i den hele Foranstaltning, der her er under Forhandling, er dog den, at den Begunstigelse eller, om man vil,

det Privilegium, som forhen har været knyttet ubestemt til Jorden eller til Jorden alene, løses fra Jorden, og at som Bederlag for denne Løsning gives der en Remuneratton eller Godtgjørelse, om man vil, til den nuværende Besidder eller til Personen; det stiller sig saaledes for mig, at Bederlaget har en aldeles personlig Charakter her, og man vilde for de Jordestidderes Bedkommende, hvorom der her tales, for en stor Deel berøve Bederlaget denne personlige Charakter, naar man saaledes vilde knytte Bederlaget til den faste Eiendom. Det er i den Omstændighed, som den ærede Ordfører ogsaa allerede har fremhævet, at Bederlagssummen gives de Bedkommende ihænde, at det just ligger, at det har kunnet være tilraadeligt, at bestemme Bederlagets Størrelse saaledes som det er skeet, og saaledes, at den aarlige Indtægt af Bederlaget ingenlunde skænker de Bedkommende saa stor en Indtægt, som den Udgift er, der paalægges dem; men denne Omstændighed maa ogsaa medføre, at man ikke maa berøve nogen af disse Personer, som skulle have Bederlag, den fulde Raadighed over Bederlagscapitalen. Jeg troer, at det er fornemmelig i disse Grunde, man maa søge Forsvaret for det stillede Forslag, og tildeels støttes Forslaget ogsaa ved den Betragtning, at Grundlovens § 98 antyder, at der ikke skal vises nogen stor Gunst for at bevare Lehn og saadanne bundne Eiendomme. Hvad den sidste Deel af Paragraphen, eller Forholdet til Pantehaveren angaaer, da maa jeg med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District før udtalte dog bemærke, at han selv er fravegen det Princip, han søgte at forsvare i det stillede Forslag, idet Forslaget nemlig kun indskrænker sig til, at det er med Hensyn til Obligationer, at Pantehaverne skulle have den ommeldte Ret, og derimod ikke med Hensyn til de contante Udtællinger, som finde Sted. Jeg vil indrømme ham, at disse contante Udtællinger ere noget mindre Bæsentligt, og at det for den Enkelte ikke blev noget stort Beløb; men, naar han vil forsvare Bestemmelsen alene af Hensyn til Principet, saa gjør Meget eller Lidet ikke noget til Sagen, hvad enten det er noget stort eller noget lidet Beløb, det er det samme, hvor-